

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού: Λέβα 15
Εξωτερικού: 8
Ετησία: 20
Εξάμηνος: 12

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

✱✱✱

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

✱✱✱

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δηλοῦνται τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὅτ' ὀψεί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσὸς» ἐν τῇ ᾠ. ἐμμέτῃ Ἀριθ. 508.

— ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ —

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

— ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ —

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

X. A. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Η ΑΝΑΣΤΟΛΗ

ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ.

Ἀναγινώσκουμεν ἐν τῇ «Οἰκονομολόγῳ» Ἀθηνῶν.

«Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος δημοσιευθέντος προχθὲς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ἡ ὑπηρεσία τῶν δανείων 1881, 1884, 1889 καὶ 1890 ἀναστέλλεται μέχρι τῆς 19/1 Ἰουλίου 1895 συμπεριλαμβανομένης.

Τὸ διάταγμα τοῦτο δημιουργεῖ δάνειον 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς χρυσὸν πρὸς 50/0 τόκον πληρωτέον κατὰ τριμηνίαν καὶ 1/2 % χρεωλύσιον ἐνεργούμενον διὰ κληρώσεων ἢ δι' ἐξαγορὰς ὁμολογιῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς κυβερνήσεως. Τὸ πρῶτον τοκομερίδιον πληρωθήσεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1893· ἡ ἀπόσβεσις τῶν τίτλων ἀρχεται τὴν 1 Ἰανουαρίου 1899. Αἱ κληρώσεις θὰ γίνωνται ἐν Λονδίνῳ ἓνα μῆνα πρὸ τῶν τριμηνιαίων λήξεων.

Διὰ συμβολαίου ταυτοχρόνως δημοσιευθέντος οἱ κ. κ. K. I. Χάμβρος καὶ Υἱὸς τοῦ Λονδίνου ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκδοσὶν καὶ ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου ὑπὸ τὴν ἰδιότητα πρακτόρων τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου εἶναι ἡγγυημένη διὰ τῶν εἰς χρυσὸν εἰσπραττομένων φόρων ὑπολογιζομένων εἰς φρ. 7,650,000 ἐτησίως. Διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων τούτων, σύμβασις ὑπογραφείσα μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν τριῶν Προνομιούχων Τραπεζῶν τοῦ τόπου συνιστᾷ εἰδικὸν Ταμεῖον ἔχον τὴν ἐδρὰν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ καὶ ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν μελῶν δι-οριζομένων ὑπὸ τῶν ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν, ἥτοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας. Τὸ ταμεῖον τοῦτο θὰ ἐκδίδῃ γραμμάτια ἢ ποιστοποιητικὰ εἰς χρυσόν, ἅτινα θὰ γίνωνται δεκτὰ ἐν τοῖς τελωνεῖσι καὶ τοῖς ταμείοις τοῦ κράτους πρὸς πληρωμὴν τῶν φόρων τῶν ἐκχωρηθέντων εἰς ἐγγύησιν τοῦ δανείου. Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ θὰ ἀποστέλλωνται κατὰ δεκαπενθημερίαν πρὸς τοὺς κ. κ. K. I. Χάμβρο καὶ Υἱὸν εἰς Λονδίνον.

Οἱ κατάλογοι τῶν δανείων 1881, 1884, 1889 καὶ 1890, ἀπὸ τῆς 3/15 Ἰουνίου 1893 μέχρι τῆς 19 Ἰουλίου 1895 συμπεριλαμβανομένης, θὰ λαμβάνωσιν, εἰς πληρωμὴν τῶν λη-

γόντων τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν αὐτῶν, ὁμολογίας τοῦ νέου δανείου εἰς τὸ ἄριον.

Οἱ κάτοχοι τοῦ δανείου τῶν 16 1/2 ἑκατομμυρίων 1892 θὰ ἀνταλλάξωσι τὰς ὁμολογίας αὐτῶν ὑπολογιζομένας πρὸς 355 φρ. μὲ ὁμολογίας τοῦ νέου δανείου μρὸς 730/0.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ νέου δανείου, εἰς τιμὴν ὀρισθησομένην δι' ἐτέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος, θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξόφλησιν ἐντόκων γραμματίων καὶ προκαταβολῶν.

Αἱ ὁμολογίαι αἱ δοησόμεναι εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν τοῦ δανείου τῶν 16 1/2 ἑκατομμυρίων καὶ αἱ χρησιμοποιοιθήμεναι πρὸς ἐξόφλησιν ἐντόκων γραμματίων καὶ προκαταβολῶν ὥσκαί αἱ τεθησόμεναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ. κ. Χάμβρο καὶ Υἱὸς διὰ τὰς προμηθείας τῶν δὲν θὰ ἵναι διαπραγματεύσιμοι πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1894.

Τέλος τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὰς ἐκδοτικὰς τραπεζὰς κατὰ μῆνα ἓν ἑκατομμύριον εἰς τραπεζογραμματία πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

Πρῶτοι ἡμεῖς ὑπεδείξαμεν, πρὸ ὀκτῶ μηνῶν, πρᾶξιν τοιαύτης φύσεως· ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ συγχαρώμεν σήμερον τὴν κυβέρνησιν· ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐπιλαμβάνεται αὐτῆς δὲν εἶναι ὁ ἄριστος. ὅ,τι δὲ ἐπραξε δὲν εἶναι οἰκονομικὸν ἀριστούργημα. Τούναντίον τί κ. κ. Χάμβρο καὶ Υἱὸς καὶ οἱ λοιποὶ πρωτεργάται καὶ μεσίται τῆς ὑποθέσεως δύνανται νὰ συγχαρώσιν ἑαυτοὺς· χωρὶς νὰ διακινδυνεύσωσι λεπτόν, θὰ λάβωσιν εἰς προμηθείας καὶ ἄλλα πλεονεκτήματα, ποσὰ ἀνερχόμενα εἰς ἑκατομμύρια.

Ἰδοῦ:

Προμήθεια 1 5/8 ἐπὶ τοῦ ὅλικοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου, πληρωτέα ἐρῶσον γίνονται αἱ ἐκδόσεις, εἰς ὁμολογίας πρὸς 67%, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ εἰς τὸ ἄριον . . . 2 1/2 %

Επὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου 1/2 %

• τῆς χρεωλύσεως . . . 1/2 %

• τῶν ὑπεγγύων φόρων

τῶν εἰσπρακτέων ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου δικαίωμα εἰσπραξέως 3/4 %

Τὸ ὅλον τῶν προμηθειῶν 4 1/4 %

Εκτὸς τούτων, προμήθεια 275000 φράγκων χρυσῶν πληρωθήσεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς συνδίκτον καταρτισθὲν ὑπὸ τῶν συμβληθέντων, κατὰ τὰς πληροφορίες κυβερνητικῆς ἐφημερίδος, ὥπως ὀ-

ρισθῇ εἰς 65/0 τὸ κατώτατον ὅριον τιμῆς ἐξαγορᾶς τῶν ὁμολογιῶν, αἵτινες παραδοθήσονται πρὸς πληρωμὴν τοῦ προσεχοῦς τοκομεριδίου, μέχρι ποσοῦ 5 1/2 ἑκατομμυρίων.

Επὶ πλεόν οἱ κύριοι οὔτοι θὰ κερδήσωσιν ἐπὶ 3/4 μέχρις 1/0 ἐπὶ τῶν ποσῶν τῶν προωρισμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου, καὶ καταβαλλομένων εἰς τὰ ταμεία αὐτῶν, ποσῶν ἐρῶσον θὰ καταλογίζωσι τῇ κυβερνήσει τόκον κατὰ 1/0 κατώτερον τοῦ ἐπισήμου τόκου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας.

Ἀρα τὰ κέρδη τῶν κυρίων τούτων ἀνέρχονται εἰς 5/0 περίπου καὶ τοῦτο ἐπὶ πράξεως ἦν κυβερνήσις θὰ ἠδύνατο κάλλιον νὰ συντελέσῃ χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς αὐτοὺς. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ, ὅτι τοιαύτη ὑπόθεσις παραδιδόμενη εἰς τραπεζίτας, ἔστω ἐκ τῶν ἐντιμοτάτων, δὲν δύναται ἢ νὰ ἀποβῇ ἀντικείμενον κερδοσκοπίας τοσοῦτον ἐπικερδοῦς δι' αὐτοὺς ὅσον ἐπιβλαβοῦς διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν πιστωτῶν αὐτῆς.

Ἰδοῦ ἡ μία τῶν κακῶν ὧψων τῆς ὑποθέσεως. Ἡ ἐτέρα εἶνε ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη, καίπερ ἐπιβάλλουσα εἰς τοὺς δανειστὰς τῆς Ἑλλάδος θυσίαν 35% ἐπὶ τοῦ προσεχοῦς τοκομεριδίου τῶν καὶ ἴσως μεγαλετέραν ζημίαν ἐπὶ τῶν ἐπομένων τοκομεριδίων, δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ ψευδοφάρμακον ὅμοιον ἄλλων τοιούτων καὶ δὲν ἀποτελεῖ τὴν βάσιν, ἥτις ἐπρεπε νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὡς ἀρετήρια πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ οἰκονομικοῦ τοῦ μέλλοντος.

Ἡ ἐξαίρεσις τοῦ δανείου τῶν Μονοπωλίων ἐκ τοῦ μέτρου τοῦ ἐπιβαλλομένου εἰς τὰ λοιπὰ δάνεια ὑποχρεοῖ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 6 ἑκατομμύρια εἰς χρυσὸν κατ' ἔτος μὴ ὑπολογιζομένων τῶν 5 1/2 ἑκατομμυρίων τῶν προωρισμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νέου δανείου. Τοῦτο δὲν συντελεῖ εἰς ὑποτίμησιν τοῦ συναλλάγματος, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον ἔχει τὸ κοινὸν ὅτι ὅταν μετὰ δύο ἔτη τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὀφείλῃ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χρέους καὶ νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν 36 ἑκατομμύρια εἰς χρυσόν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἄρει τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῶν γραμματίων καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν μεταλλικὴν κυ-

κλοφορίαν, ἥς ἄνευ — πρέπει νὰ τὸ εἰπώμεν πάλιν; — οἱ κυβερνήται μας θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ ἐγείρωσι τὰ οἰκονομικὰ οἰκοδομήματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Τοιαύτας τὰς περιπτώσεις ἔχουσα ὅψιν ἡ ἀγορὰ ἐποιήσατο εἰς τὴν οἰκονομικὴν ταύτην πράξιν τῆς κυβερνήσεως ὑποδοχὴν, ἥτις πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ εἴνε ἱκανοποιητικὴ.

Ο ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

Γράφουσιν ἐκ Βιέννης εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων»:

«Ὡς γνωστὸν ἀπὸ ἐτῶν ἐκδηλοῦται ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ κόσμῳ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, μεταξὺ τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν διδασκάλων, ἰσχυρὸν ρεῦμα, τείνον πρὸς κατάργησιν τῆς ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Οἱ πολέμοι τῆς Ἑλληνικῆς ἀνήκουσιν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς τάξεις τῶν οἰκογενειάρχων, οἵτινες προτιμῶσι νὰ ἐκμανθάνωσι τὰ τέκνα τῶν τινῶν νεωτέρων γλωσσῶν, τὴν γαλλικὴν, ἢ τὴν ἀγγλικήν· ἂν ἐτέρου τὸ Πανεπιστήμιον μάχεται ἐρρωμένως ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ἑλληνικῆς τὴν ὁποῖαν θεωρεῖ ἀπαραίτητον εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς σπουδὰς. Ἐν Οὐγγαρίᾳ ὁ κατὰ τῆς ἑλληνικῆς πόλεμος ἐπέφερε τὴν ἀποδοχὴν συμβαστικοῦ μέτρου καθ' ὃ οἱ μαθηταὶ οἱ μὴ θέλοντες νὰ διδασκῶσι ἑλληνικά, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης δι' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ αἰτήσεως· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι βραδύτερον ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ δὲν δύνανται νὰ τύχωσι πτυχίου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς οὐγγρικοῖς γυμνασίοις μαθητῶν μὴ διδασκομένων τὴν ἑλληνικὴν εἶνε 38/0. Τούναντίον ἐν Αὐστρίᾳ ἑκάστος μαθητῆς Λυκείου ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους ἄνευ τινὸς ἐξαιρέσεως, εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἑλληνικῆς. Ἐν τῇ συνεδρίῳ τῶν φιλόλογων τῇ ἐσχάτῳ συγκροτηθέντι ἐν Βιέννῃ, οἱ πολέμοι τῶν ἑλληνικῶν κατέστησαν ἀντικείμενον ἐπιθέσεων καὶ ἐριστικῶν συζητήσεων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον διαίων, ἀλλὰ πρόδηλον τυγχάνει, ὅτι αἱ ἐπιθέσεις αὗται δὲν δύνανται νὰ ἀναχαιτήσωσι τὸ ἀνθελληνικὸν ρεῦμα, τὸ ὁποῖον ὁσημέραι παρά τῇ νέᾳ γενεᾷ κερδίζει ἑδαφος ἐν Αὐστρίᾳ.

Εν Βάρνη τῇ 7 Ιουνίου 1893.

Ο ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΥΠΟΣ

Ο ἐν Ελλάδι τύπος ἀρότου ἤρξατο καθιστάμενος τύπος τῶν κομμάτων καὶ φαιμένων δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἀπώλεσεν οὐ μόνον τὴν σημασίαν τοῦ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἀποτολὴν τοῦ παρεγνώρισε. Υἱηρετῶν ἀείποτε ὁ τύπος τῇ κόμῳ καὶ παριστάνων ἀείποτε τοὺς πάτρωνας αὐτοῦ ὡς τοῦ καταξοχὴν μόνους ἀνδρας πρὸς διάσωσιν τῆς Χώρας ἀπὸ τῶν δυσχεριῶν τῶν τε οικονομικῶν, τῆς κακοδιοικήσεως καὶ πάσης ἄλλης κυβερνητικῆς ἀκολασίας, παρενόβαλε πλείστα ὅσα προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τῶν κατὰ καιρὸς κυβερνήσεων, καὶ περιέγαγεν εἰς οἰκτρὰν θέσιν τὴν πίσιν τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ἐξωτερικῇ μέχρις οὗ καὶ αὐτός ὁ Τροκούλης ὁ διὰ τῆς ἀπολύτου καὶ μονίμου ἐκλογεῖς πλειονοψηφείας καὶ ἀκεραίας κτησάμενος τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, κατήντησε φυγὰς τῆς Ἀρχῆς ἐμπαίζομενος ἤδη καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἐκείνων οἵτινες μέχρι τῆς παραμονῆς τῆς πτώσεώς του, ἀφρονόνησαν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν λιβανωτὸν.

Ἡ ἐπελθοῦσα κατάστασις τῶν πραγμάτων μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἐξουσίας φυγὴν τοῦ κ. Τροκούλη ἦν ἀληθῶς ἀλγεινὴ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, λαμβανομένης ὑπὸ ὅφει τῆς οικονομικῆς ἐν Ελλάδι κρίσεως, εἶναι δὲ ἀξία θαυμασμοῦ ἡ ἐθνικὴ ἀνταπαρνησία καὶ ἡ ἰσχυρὰ θέλησις μεθ' ἧς ἡ νέα κυβερνήσις ἐν τοσαύτῃ κρισιμότητι πραγμάτων, ἀνέλαβε νὰ ἐξαγάγῃ τὴν χώραν τῆς ἀκροσφαλοῦς ἐν ἣ εὐρίσκετο κρίσεως σῶζουσα οὕτω τὴν ἀκεραιότητα τῆς τιμῆς τῆς Ελλάδος.

Οἱ ἀναλαβόντες τὴν ὑπερνίκησιν τῶν οικονομικῶν τῆς χώρας δυσχεριῶν πολιτικοὶ ἄνδρες, οἱ καὶ ἀποτελοῦντες τὴν παρούσαν κυβερνήσιν, ἐρήμοσαν ἤδη τὰς βάσεις τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν προγράμματος, ὑπεῖλει δὲ ὁ τύπος, ἂν πράγματι περιβάλλεται ὑπὸ πατριωτισμοῦ καὶ κήδηται τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους του, νὰ ἀφήσῃ πλέον τὴν ἄλογον πολυμυκὴν δι' ἧς ἀναχαιτίζεται τὸ ἔργον

τῆς κυβερνήσεως καὶ νὰ ὑποβοηθῇ τὴν πορείαν αὐτῆς, ἔχων ὑπὸ ὄφει ὅτι τότε καὶ μόνον παρέχει πραγματικὴν τῇ ἔθνει ὑπηρεσίαν. Δὲν εἶναι, φρονούμεν, οὔτε δικαίον, οὔτε ὀρθόν, ἀλλ' οὐδὲ καὶ λυσιτελεῖ, χάριν τοῦ κόμματος νὰ ἀσχωσιν τὰ ἱερώτερα τοῦ ἔθνους.

Τὰς ἀνωτέρω σκέψεις ἐπαγγόρευσαν ἡμῖν αἱ κατὰ τὴν ἀξιανύ γνωστοὶ γραμμαῖ, εἰλημμένοι ἐκ τῆς κυβερνητικῆς «Ἐφημερίδος».

«ΟΛΓΑΣ» λέξεις πρὸς τὰς συναδέλφους, αἱ ὅτιοι τὰ μικρὰ πάθῃ μεμονωμένων τινῶν πολιτευτῶν ἐξηγηρετοῦσαι, ὅπως παιδαριωδῶς ἀντιπολιτεύονται τὴν Κυβέρνησιν. Εἰς τὴν ἐπαυλὴ καὶ κενολόγον πολυμυκὴν τῶν δὲν θὰ τὰς ἀκολουθήσωμεν τοῦ λοιποῦ. Ἀπὸ τοῦδε ἀρχεται περίοδος ἐργασίας, ἐπανορθωτικῆς καὶ δημιουργικῆς διὰ τὴν Κυβέρνησιν· τὰ σχέδια αὐτῆς καὶ τὰ ἔργα θὰ ἐκθέτωμεν καὶ θὰ ἐπιδεικνύωμεν. Τὴν ἡρεμον καὶ περαιομένην συζήτησιν ἐπὶ τῶν κυβερνητικῶν προθέσεων καὶ μέτρων θ' ἀποδεχόμεθα προθύμως. Αἱ ἄλλαι κραυγαὶ τῶν ἀπεγνωσμένων ἡμῶν ἀντιπάλων θὰ μᾶς ἐβρίσκουσιν ἐντελῶς ἀδιαφόρους. Ἀρκεῖ πλέον ὁ παράπορος διὰ χονδρῶν λόγων πόλεμος· εἶνε ἔργον καιρὸς τώρα, ἂν εἶνε ἱκαναὶ νὰ πραγματευθῶσι ζητήματα πραγματικά αἱ αἱ συνάδελφοι, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖσι, θὰ μᾶς ἔχωσι συζητήτας εὐχαρίστως διατεθειμένους εἰς τὴν διαλεύκανσιν τῶν ζητημάτων αὐτῶν.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ὡς θεωρηθῶσιν ὡς τὸ κυβερνητικὸν ἡμῶν πρόγραμμα· εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι πάντες οἱ ὀρθοφρονούντες πολῖται οἱ ἐργαζόμενοι, οἱ μὴ ὑποτάσσοντες εἰς τὴν ταπεινὴν τῶν ἰδιοτέλειαν τὰ κοινὰ συμφέροντα, ἡ μεγίστη δηλαδὴ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ἀποτελοῦσα τὸ κόμμα, ὅπερ ὑπηρετοῦμεν· συμφωνεῖ μεθ' ἡμῶν καὶ ἐπιδοκιμάζει καθ' ὅλα τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα. Γ.

Ο ΧΕΔΙΘΗΣ

Εἰς Κωνσταντινοῦπολιν

«Ἡ εἰδήσις τῆς προσεχὺς ἐπισκέψεως τοῦ Χεδίβου εἰς Κων)πολιν δὲν εἶναι βεβαίως δυνατόν νὰ ἐκ-

πλήξῃ οὐδένα· ὑπάρχει συνήθεια ὅπως ὁ ἡγεμὼν οὗτος εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρησιν τοῦ μεταβῇ παρὰ τῇ κυριάρχῳ αὐτοῦ Σουλτάνῳ καὶ ζητήσῃ τὸ εἶδος τῆς θρησκευτικῆς ἀναγνωρίσεως ἧτις ἐν τῇ πνεύματι τῶν μουσουλμάνων εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν κυριαρχίαν του. Ἐν ὁ Ἀμπάς πασᾶς ἀνέβαλε μέχρι τοῦδε τὸ ταξιδεῖόν του καὶ ἀπεφάσισε ν' ἀναχωρήσῃ μόνον περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου τοῦτο συνέβη διότι προσκόμματα τινα παρενετέθησαν οὐδόπως ἐξαρτώμενα παρ' αὐτοῦ· εἶναι γνωστὸν ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο ἐτοιμὸς νὰ μεταβῇ καὶ ζητήσῃ ὁ ἴδιος τὸ φερμάνιον τοῦ Ἀποστόλ. Χαμίτ, ὁ Ἀέρδος Κρόμελ κατώρθωσε ν' ἀναφύωσι περιπλοκαὶ τινας ἐλαφρά τις ἔρις ἡγέρθη μετὰ τῆς Τουρκικῆς καὶ Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως ἀναφορικῶς τῶν συνόρων τῶν δύο κρατῶν πρὸς τὸ Σινάϊ δὲν ἦτο τότε ἀναμφιδόλως, πλην, ἐκμετάλλευσις ἐπιδοξία ἔσχε μεγαλειέρας διαστάσεις καὶ ἡ ἐπελθούσα μετὰ τῶν δύο χωρῶν διάστασις ἐπεδράμυσε τὸ ταξιδεῖόν. Ἐκτοτε ὁ Ἀμπάς Πασᾶς κατώρθωσε νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς ραδιουργίας καὶ τῶν σχέσεων ἐπανελθούσων εἰς τὸ πρῶτον σημείον μέλλει ἄνευ ἐτέρας βραδύτητος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν καθιερωθεῖσαν ἐπίσκεψιν.

Τὶ μέλλει νὰ εἴπῃ ὁ ἀγγλικὸς τόπος; Συνήθως δὲν ἀγαπᾷ νὰ βλέπῃ τὸν Χεδίβην ἀπομακρυνόμενον τῶν πιστῶν αὐτοῦ βρετανῶν Συμβούλων καὶ πᾶν διάδημα σκοπὸν ἔχον νὰ συσφίξῃ τὰς ὑφισταμένας σχέσεις μετὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Πόλης τῇ εἶναι κατ' ἐξοχὴν δυσάρεστον. Διότι γνωρίζει καλῶς ὅτι ἐν Κων)πόλει εὐρίσκονται αἱ κλειδὲς τῆς οἰκίας καὶ οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν θ' ἀφίσῃ νὰ παρέλθῃ τὸ συμβεβηκὸς ἀπαρατήρητον διότι εὐρίσκεται ὅλος ἐν τῇ ἐνθουσιασμῳ ἐν τῇ ἐπροξένῃ τελευταίῳ τι ἄρθρον παρισυνῆς ἐφημερίδος ἐν ἣ ἀνεπτύχθη διὰ μακρῶν τὸ θέμα τοῦτο τὸ ὁποῖον τῇ εἶναι προσφιλές, δηλ. ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν Αἰγύπτῳ Αἰγύπτιος ἱκανὸς νὰ διευθύνῃ τὰ τῆς κυβερνήσεως χωρὶς νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὰς ἀδυναμίας τῶν ἀνατολικῶν. ἀρκεῖ δὲ ἐν δῆμα διὰ νὰ συμπεράνῃ τις ἐκ τούτου ὅτι ἡ Βρετανικὴ κηδεμονία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν χώραν, καὶ τὸ δῆμα τοῦτο ὁ Χρόνος τὸ κάμνει χωρὶς νὰ διστάσῃ. Δὲν εἶνε

ὁ χώρος κατάλληλος πρὸς συζήτησιν παλαιῆς δι' ἀβελήσεως ἧτις εὐρίσκεται ἐν πλήρει ἀντιθέσει πρὸς πᾶν ὅτι μᾶς γράφουσιν ἐκ Καῖρου ἀνταποκριταὶ εἰς ὃν τὴν διορατικότητα καὶ ἀμεροληψίαν ἔχομεν πλήρη ἐμπιστοσύνην· ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη εἶναι ἀκριβὲς, ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει λόγους νὰ ὑπερηφανεύεται διὰ τοῦτο. Ἀπὸ δώδεκα ἔτη ἄφ' ὅτου εὐρίσκεται ἐν Αἰγύπτῳ ἐὰν κατέβαλε προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τῆς διοικήσεως τῆς χώρας, θὰ ἠδύνατο τις νὰ πιστεύσῃ ἂν ἴδῃ μεθ' ὅποιος μερίμνης ἐκράτησε πάντοτε τοὺς Αἰγυπτίους ἀπομακρυσμένους τῶν θέσεων ἐν αἷς ἠδύνατο ν' ἀποκτήσῃ πρωτοβουλίαν τινα καὶ τινα πείραν, ἐξ οὗ ἐπεταὶ ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν εἰργάσθη ἢ πρὸς μεγαλειέραν ὠφέλειαν τῶν ὑπαλλήλων οὕς μεθ' αὐτῆς ἔφερα.

(ἐκ τῆς Ἐφ. τῶν συζητήσεων).

Αἱ ἐν Τάραντι Σκηναί

Αἱ ἐν Τάραντι ἐπισυμβάσαι σκηναί, κατὰ τὰς ἀκριβεῖς πληροφορίες, ὡς ἔχομεν, προήλθον ἐκ τυχαίας ἐξάψεως τοῦ ὄχλου, ἀποτελουμένου ἐξ ἀλιέων κυρίως, κατὰ τῶν ναυτῶν τῶν ναυλοχούντων, ἐκεῖ ἐλληνοκίων θωρηκτῶν. Οἱ κάτοικοι τοῦ Τάραντος εἶνε, ὡς γνωστόν, εὐέστατοι καὶ ὄχι ἡμεροὶ ὡς οἱ τῆς βορείου Ἰταλίας κάτοικοι. Τὰ ἡθῆ των εἶνε αὐστηρὰ καὶ ἀνάλογα πρὸς τὰ τῶν ἡμετέρων κατοίκων τῆς Μάνης, πᾶν δὲ ζήτημα τιμῆς συγκινεῖ βαθέως τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης, ὄχι δὲ ἀπαξ δι' αὐτῶν τοὺς ἀφορμὰς ἐξεγείρεται ὁ ὄχλος τοῦ Τάραντος καὶ ἐξαναγκάζει τὰς Ἀρχάς νὰ ἐπεμβαίνωσι καὶ διαλύωσι τὰς συναθροίσεις ταύτας διὰ τῶν ὀπλων.

Ἀφορμὴ ἀσήμαντος ἐξήγειρεν αὐθις τοὺς κατοίκους τοῦ Τάραντος κατὰ τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν. Ἡ πραγματικὴ ἀφορμὴ δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι. Οἱ μὲν διατείνονται ὅτι ἡμέτεροι ναῦται ἐχαριενίζοντο πρὸς παιδίσκην δωδεκαετίδα, ἄλλοι δὲ ὅτι ἡ ἀμαξία ἐφ' ἧς ἐπέβαινον Ἑλληνας ναῦται κατεπλάκωσε παιδίον ἀλιέως τινὸς καὶ τοῦτο ἐξήγειρε τὸν ὄχλον. Αἱ ἐνεργούμεναι ἤδη ἐν Τάραντι ἀνακρίσεις θέλουσιν ἐξακριβώσαι τὴν πραγματικὴν αἰτίαν. Ἀλλ' εἴτε ἡ μία εἴτε ἡ ἑτέρα ἐκδοσις εἶνε ἀληθὴς ἀδικαιολόγητος ὅπως εἶναι ἡ ἐπίθεσις καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ

(1) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (1)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ

ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Α.

(συνέχεια)

Ἡ Μαρία δὲν εἶχεν οὐδεμίαν τούτου ἰδέαν ἀναίσθητος, ἀμέριμος ἀπεχάρησεν ὑπὸ τοῦ κόσμου ἐκείνου, ὅστις τόσα πολλὰ τῇ εἶχεν ὑποσχεθῇ καὶ τόσα ὀλίγα τῇ εἶχεν ἐκπληρώσῃ.

Καὶ σήμερον, κατὰ τὴν μεγαλοκλήν ταύτην φθινοπωρινὴν ἡμέραν, ἦτις ἐξέτεινε τὴν ὑγρὰν τῆς ὀμίχλης διὰ τῶν ἀνοικτῶν παραθύρων μέχρι τῆς σαρκοφάγου, ἐν ἣ ἀνεταύετο ἡ νεκρά, ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ ἡ κηδεῖα τῆς.

Ὁ Φρειδερίκος Γόλζ, ὅστις μόλις καὶ μετὰ κόπου ἐκρατεῖτο ἐπὶ τῶν ποδῶν τοῦ ὀρθίου καὶ ἀπομακρυσμένης τῆς συγγενῆς, ἡ σύζυγος τοῦ δασάρχου Λιχτβέγ, ἦσαν τὰ μόνα κυρίως πενθοῦντα πρόσωπα τῆς κηδεῖας.

Ἦλθεν ἡ ἐσπέρα· ὁ πατὴρ ἐκράτει εἰς τὰς ἀγκάλας του τὸ κοιμώμενον θυγάτριόν του ἐὰ ἀνομιάζετο Μαρία ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς ἀποθανούσης.

Ἡ κυρία δασάρχου στρογγυλοκαμωμένη, καλόκαρδος γυνή, προσηνέχθη νὰ παραλάβῃ τὴν μικρὰν κατὰ τὰ πρῶτά της ἔτη, μολοντοῦ ὁ υἱὸς τῆς, ἦτο ἤδη

προχωρημένος μαθητὴς τοῦ γυμνασίου. Ἀλλ' ὁ Φρειδερίκος Γόλζ, ῥίπτων βλέμμα πρὸς τὸ προσφιλὲς πρόσωπον τοῦ τέκνου τοῦ εἶπεν, ὅτι προτιμᾷ μάλλον νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωὴν του ἢ ν' ἀφήσῃ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐνέχυρον τῆς εὐτυχίας του.

Ἐν τούτοις δύο ἔτη βραδύτερον ἡ σιάνῃ ὁ Φρειδερίκος Γόλζ, ὅτι ἡ λύπη εἶχε τρώσῃ ἐπικινδύνως τὴν καρδίαν του. Προσέθεσε δὲ εἰς τὴν διαθήκην του τὴν ἐπομένην παραγγελίαν: «Παραχωρῶ τὴν θυγατέρα μου Μαρίαν εἰς τὸν δασάρχην Λιχτβέγ καὶ εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ νὰ τὴν ἀναθρέψωσι, ὡς ἀνταμοιβὴν τούτου, ἂν ἐκπληρώσῃσι τιμίως τὸ πρὸς τὴν ὀρφανὴν κατὰ τὴν ἐκείνην τῶν πέντε χιλιάδων μαρκῶν».

Μόλις τρεῖς μῆνας βρεδύτερον ὁ δια-

θέτης τῆς κληρονομίας ἀπέθανεν, ἀφοῦ πρῶτον ἠυλόγησε τὸ τέκνον του.

Ἡ Κυρία τοῦ δασάρχου ἐνεφανίσθη ἅπαξ ἐπὶ ἐν τῇ ἡδὴ ἐντελῶς ἐρήμῳ οἰκίᾳ, ἐφίλησε τὴν μικρὰν δακρύουσα ἐκ συμπαθείας, ἐτακτοποίησε τὰ ἐγκαταλειφθέντα, ἐφ, ὅσον τοῦτο τῇ ἐπέτρεπεν ἡ ἐξουσιοδότησις τῆς προσέλαβε μίαν τροφὸν καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτῆς καὶ τὴν μικρὰν ἀμέσως ἐκείδεν, διότι ἀνέμενε κατ' οἶκον τὸν υἱὸν τῆς ἐπὶ ταῖς διακοπαῖς τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν κενὴν οἰκίαν κατήκνησεν ἀμέσως ὁ υἱὸς τοῦ Φρειδερίκου Γόλζ διορισθεὶς καὶ ὑπὸ τῶν κηδεμόνων παραδεκτὸς γενόμενος διαχειριστὴς τοῦ μεταλλείου «Αννης».

Εὐηλίον τινα ἑαρινὴν ἡμέραν ἡ Μαρία ἐπὶ τῶν βραχιόνων τῆς τροφῆς τῆς εἰσήγετο εἰς τὸ δασαρχεῖον· τοῦτο ἔ-

ὄχλου. Κατὰ τὴν διάβασιν τῶν ἡμετέρων ναυτῶν ἀπὸ τῶν παραθύρων καὶ τῶν θυρῶν αἱ γυναῖκες ἔρριπτον τρίποδα κατ' αὐτῶν καὶ ἄλλα οἰκιακά σκεύη, δι' ὧν ἐτραυματίσαν ἓνα ἐκ τῶν ἡμετέρων ναυτῶν. Εἰς ομάδας συναθροίζονται αἱ γυναῖκες τῆς ἀγορᾶς καὶ ἄλλα περιτρίμματα ἐκραύαζον, ἐβλασφήμαν ἔρριπτον λίθους ὅπου συνήγτων ἡμετέρους ναύτας. Ολίγοι ταραχαστοί, ἐκμεταλευόμενοι τὴν ἔξαψιν τοῦ ὄχλου, ὑπεξέκαιον τὰς ὁρμὰς αὐτοῦ καὶ ἀνεστάτου τὴν πόλιν.

Αἱ σκηναὶ αὐταὶ ἀγνίσκονται βεβαίως εἰς τὴν στοιχειώδη φιλοξενίαν, καὶ δὲν δεκνύουσι πεπολιτισμένον τὸν λαὸν τῆς πόλεως ταύτης. Ἄλλ' αἱ λαῖκαὶ ἐξεγέρσεις ἐνεκα λόγων νομιζομένης προσβολῆς τῶν ἡθῶν τῶν δὲν ὑπάγονται εἰς κανόνας λογικῆς, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἡθελόμεν ἀδικῆσαι τοὺς οὕτω συμπεριφερόμενους Ταραντίους. Ἰνα μετριάσῃ δὲ τὴν κακίην ἐντόπωσιν ἢ ἐνεποίησεν ἢ συμπεριφορὰ τοῦ ὄχλου, ἢ καλὴ κοινωνία τῆς πόλεως ταύτης δὲν ἔλειψε νὰ ἐκδηλώσῃ ἀμέριστον τὴν συμπάθειαν τῆς πρὸς τοὺς ἡμετέρους ναύτας, μέλη δὲ συλλόγων καὶ αἱ Ἀρχαὶ μεταβάσαι ἐξέφρασαν τὴν βαθυτάτην τῶν θλίψεων διὰ τὰ συμβάντα. Φιλανθρωπικαὶ ἐταιρίαι κατὰ τὴν διόδον τῶν ἡμετέρων θωρηκτῶν ἐπαινίσαν τὴν ἑλληνικὸν ὕμνον, καὶ ἐξεχύθησαν εἰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ναυτῶν.

Αἱ ἐντόπιοι ἐφημερίδες, περιγράφουσαι τὰ διατρέξαντα κατακρίνουν σφόδρα τὸν λαὸν τοῦ Τάραντος ἀδίκως καὶ βαρβάρως ἐπιτεθέντα κατὰ ναυτῶν, οἵτινες θεωροῦνται ὡς οἱ κατ' ἐξοχὴν εὐτακτοὶ μεταξὺ τῶν λοιπῶν ναυτῶν καὶ εἶναι στρατιῶται Ἐπικρατείας, διὰ φιλίας καὶ ἀγάπης συνδεομένης πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Ἥμεις χαίρομεν διότι αὐτοὶ οἱ ἱδιοὶ Ἰταλοὶ ἀναγνωρίζουν τὴν ἀπρεπὴ διαγωγὴν τῶν συμπαλιτῶν τῶν καὶ ἐξαίρουσι τὴν διαγωγὴν τῶν ἡμετέρων ναυτῶν, οἵτινες εἰς εὐρωπαϊκοὺς λιμένας ναυλοχοῦντες οὐ μόνον δὲν διδούσιν ἀφορμὴν ταραχῶν, ἀλλ' οὐδ' ἐκτρέπονται ὡς συνήθως οἱ ναυτικοὶ, παρέρχοντες ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀνησυχίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων ἐν αἷς διαμένουσιν. Εἰ δὲ μᾶλλον ἀξιεπαινοὶ τυγχάνουσι, καθ' ὅσον ἐδέχθησαν τὰς ἐπιθέσεις τῶν Ταραντίνων καὶ ὑπέμειναν τοὺς προπηλακισμοὺς αὐτῶν χωρὶς νὰ ἀντα-

ποδώσωσιν ὡς ἠδύνατο τὰ ἴσα. Τοῦτο ἀναδεικνύει αὐτοὺς ἀληθεῖς στρατιώτας τοῦ καθήκοντος, ἄνδρας πειθαρχοῦντας καὶ πεπολιτισμένους.

(Ἐκ τῆς «Εφημερίδος» Ἀθηνῶν.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.—Νομαρχικὴ προκήρυξις ἐκδοθεῖσα τὴν ἑσπέραν τοῦ παρ. Σαββάτου, ἀγγέλλει ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν εὐρίσκειται ἐκτὸς τῆς Βουλγαρίας, διώρισε δὲ ἀνθιγερόνα τὸν πρωθυπουργὸν κ. Σταμπολῶφ. Τὸ Βαλκανικὸν πρακτορεῖον οὐδὲν τηλεγράφημα διεβίβασεν ἡμῖν περὶ τοῦ μέρους ἐνθα εὐρίσκειται ἡ Α. Β. Υ. λέγεται δὲ ἐν τῇ πόλει μας ὅτι ἀπὸ ν. εἰς Βιέννην ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι εἰς Βουκουρέστιον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Καρόλου.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΛΙΜΗΣ.—Λέγεται ὅτι δὲν ἐξωμαλίσθησαν εἰσέτι οἱ μεταξὺ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἐξάρχου διαφωνίαι περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ μητροπολίτου Κλήμεντος, ὅστις, ὡς γνωστόν, εἶχεν ἀντιπολιτευθῇ ἐντόνως ἐν τῇ ζητήματι τῆς τροποποιήσεως τοῦ συντάγματος. Ο Ἐξάρχος ἐμμένει ἐν τῇ γνώμῃ αὐτοῦ ὅτι ἡ μόνη ἀρμοδία ἀρχὴ, ὅπως δικάσῃ τὸν μητροπολίτην Τυρνόβου εἶναι ἡ βουλγαρικὴ σύνοδος, ἐνφ' ἡ κυβερνήσις φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

ΟΙ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΦΑΡΟΙ.—Ἀγγέλλεται ἐκ Σοφίας εἰς τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἀγοράσῃ τοὺς φάρους τῆς ἐπὶ τοῦ ἑξέεινους βουλγαρικῆς ἀκτῆς, ἵνα ἐλαττώσῃ τὰ τέλη τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ εἰς βουλγαρικὸς λιμένας προσεγγίζοντα πλοῖα. Οἱ φάροι αὗτοι ἀνήκουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς γαλλικὴν ἐταιρίαν, ἥτις εἶχεν ἐπιτύχῃ τὸ πρόνομιον παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως.

ΕΠΙΛΟΓΟΙΣ.—Ἐπὶ τῇ θανάτῳ τοῦ δούκως Ἰμμανουήλ τῆς Βαυαρίας γυναικαδελφῶν τῆς Α. Β. Υ. καὶ οὐχὶ γαμβροῦ ὡς ἐσφαλμένως ἐγράφη, ἐψάλη ἐν τῇ καθολικῇ παρεκκλησίᾳ τῶν ἀνακτόρων Σοφίας ἐπιμνημόσυτος δοξολογία.

Κατ' ἀρχὰς σκέψης ἐγένετο ἐν τοῖς ἀνακτόροις ν' ἀποκρύψωσι τὴν λυπηρὰν εἰδησιν ἀπὸ τῆς πρηνήκτισσας, ἃ τε εὐρισκομένης, καθ' ἃ λέγεται, εἰς ἐνδι-αφέρουσαν κατάστασιν, ἀλλὰ κατόπιν ἐσκέφθησαν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ διακωλύσῃσιν εἰς τὴν πρηνήκτισσαν τὴν αἰφνιδίαν διακοπὴν τῶν ὑποδοχῶν, τῶν δώρων κτλ.

ΙΤΑΛΙΑ καὶ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.—Τῆς ἐφημερίδος «Βουλγαρίας» ἀναγραφάσης ὅτι ἡ σημαία τοῦ δουκάτου τῆς Πάρμης ἀνυψώθη ἐν Τυρνόβῳ παραπλευρῶς τῆς βουλγαρικῆς σημαίας, ὁ ἐν Σοφίᾳ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰταλίας κ. Σο-νάτς ἐπέδωκεν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ὑπεργόν κ. Γραϊκῶφ διακοίνωσιν τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ἐκφραζούσης τὴν ἀπορίαν τῆς ἐπὶ τούτῳ, προκειμένου περὶ σημαίας χώρας μὴ κατατασσόμενης πλέον μεταξὺ τῶν Κρατῶν. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο δὲν ἔσχε συνέπειαν. Ἐν τούτοις οὐδὲν βουλγαρικὸν φύλλον ἀναφέρει τὴν εἰδίαν ταύτην.

ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ-ΠΟΛΕΙ.—Ἡ συνάδελφος «Β. Ζορά» ἀναφέρει φρικτὸν κακούργημα συντε-

λεσθὲν ἐν Φιλίπποι κατ' αὐτὰς. Ἀννα-τις Ἐδουάρδου ἐκ Σόπατ μετὰ τῆς 20ε-τοῦς θυγατρὸς τῆς Χριστίνης τοῦ ἀδελ-φοῦ τῆς Ματθαίου καὶ τινος ἄλλου ὀνόματι Κότσου Παναγιώτου, ἐξέδραμον τὴν παρελθούσαν Τετάρτην μέχρι τινὸς τῶν νήσων τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου. Παρε-τήρησαν αὐτοὺς Ἀρμένιοι τινες καὶ Ο-θωμανοὶ οἵτινες περιπλανῶνται ἀνὰ τὰς νήσους ἐκεῖνας, ἄνθρωποι δὲ ὑπόπτῃ ἐπαγγέλματος, καὶ διὰ τινος λέμβου διεπεράσθησαν εἰς τὴν αὐτὴν νήσον. Τινὲς τῶν ἀγρίων τούτων ἐπετέθησαν κατὰ τῆς δυστυχοῦς μητρὸς καὶ ἔσυρον αὐτὴν ἀνηλεῶς ἐπὶ ἱκανὸν διάστημα, ἄλλοι δὲ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τις ὀθωμανὸς, ἐπετέθησαν κατὰ τῆς θυγα-τρὸς ἐξ ἐγκληματικῶν ὁρμῶν νομιζο-μένων ὅτι παρρησίας ὁ θεὸς τῆς Μα-θαῖος πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς κόρης ἀπώ-θησε τὸν Ὀθωμανόν, ὅστις ἐκμανεῖς συνέλαβε τὸν δυστυχὴ Μσθαῖον καὶ ἔρριπεν ἐντὸς τοῦ Ἐβρου, ὅπου εὔρε-τὸν θάνατον πνιγείς. Τὸ πᾶμα δὲν αἰρέθη ἔτι. Ἐν τούτοις οἱ δράσται εὐ-ρίσκονται ἤδη εἰς τὰς χεῖρας τῆς δι-καιοσύνης. Δὲν μᾶς λέγει ὅμως ἡ συν-ἀδελφος τί ἀπέγειναν τὰ λοιπὰ θύματα.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ.—Κατὰ τὴν πα-νηγυρικὴν εἰσοδὸν τοῦ ἡγεμονικοῦ ζεύ-γους ἐν Σοφίᾳ πάντα τὰ διπλωματικά πρακτορεῖα εἶχον ἰψώσει τὰς σημαίας αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν πρακτορείων Γερμα-νίας, Γαλλίας καὶ τῆς μεγάλῃς δυ-νάμεως Σερβίας, γράφει ἡ «Σφομ-ποδά».

Ο ΛΟΥΤΡΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ.—Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι οἱ γνωστοὶ ἐν τῇ πόλει μας θερ-μοὶ τῆς Κοινότητος ἡμῶν Λουτράνες κατεκυράβησαν τὴν ἐνταῦθα ἐταιρίαν «Κα-λὴ Τύχη» γνωστῆς οὐσίας τῆς φιλοπο-νίας τῶν μελῶν πρὸς ἐπαύξειν τῶν κεφαλαίων αὐτῆς. Ἠδὲ παρεκλήθημεν νὰ δηλώσωμεν τῷ καθ' ἡμᾶς δημο-σίῳ ὅτι οἱ πελάται θὰ εὐρίσκωσιν ἐν τῇ λουτρῶνι πᾶσαν περιποίησιν καὶ πρόθυμον ὑπηρεσίαν, τῶν ἐνοικιαστῶν λαβόντων ἤδη πάντα τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα μέτρα.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.—Ἡ Βε-ρολίνοιος «Τάγμπλατ» πραγματευομέ-νη τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ συντά-γματος ζήτημα ἐπιλέγει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἐν σχεσεὶ πρὸς τὴν Βουλ-γαρίαν ἡ Ρωσσία δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐ-ξέλθῃ τῆς ἐφεκτικότητος αὐτῆς. Ἰδίᾳ ἡ τροποποιήσις καθ' ἣν ὁ πρῶτος διάδο-χος τοῦ βουλγ. θρόνου ἀπαλλάσσεται τῆς ἰσχυρῆς νὰ λατρεύῃ τὸ ὀρ-θόδοξον ἀνατολικὸν δόγμα, δὲν συνε-τάραξε τοὺς ἐπισήμους κύκλους μετ' ὅ-λας τὰς προσπάθειάς τῶν πανσλαβιστῶν ἐπιθυμούντων νὰ παραστήσωσι τὴν ἐ-σωτερικὴν ταύτην ἐργασίαν τῆς Βουλ-γαρίας ὡς πρόκλησιν τοῦ ρωσικοῦ ἐθνικο-θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Ἡ προ-σδοκαμένη ἐν Μόσχᾳ διακήρυξις δὲν ἐγένετο ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'! Ὁ αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, δὲν ἐδωρῆσε, φαίνεται, κατάλληλον τὴν περίστασιν ὡς ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ζήτηματα διὰ παραμικρὰς αἰτίας, αἱ δὲ ἐλπίδες τῶν Ρωσσιῶν σωθινιστῶν διεψεύσθησαν, ὡς καὶ ἐκεῖναι τῶν Γάλλων οἵτινες τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ρωσικοῦ στόλου εἰς Σικέγον τῆς Ἀμερικῆς ἐνόμιζον ὡς ἀναπόφευκτον ἀνταπόδοσιν τῆς συναν-τήσεως τοῦ Κρόνστανδ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ.—Ἐν τῇ 8ῃ σελί-δημοσιεύομεν νέαν ἀγγελίαν περὶ τῆς Μεγάλῃς ἀνακαλύψεως τοῦ αἵματος, τοῦ Elixir Godineau δι' οὗ οἱ γέρον-τες γίνονται νέοι δηλαδὴ ἐξ ἀνανοι-

ων ο υ ν». Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι ἀρχό-μεθα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑ-πουργείου τῆς παιδείας ἐκπονηθέντος κανονισμοῦ περὶ οἰκοδομῆς σχολείων καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν δέον νὰ τε-λῇται ἡ οἰκοδομή. Ἐν τῇ προσεχεῖ δὲ φύλλῳ δημοσιεύσομεν ὑπὸ τὴν ἐπιγρα-φὴν «κοινωνικὰ κωμωδία» ὡραίαν σκι-αγραφίαν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν τε-λοῦνται σήμερον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ συνοικέσια, ὡς καὶ ἄλλην περὶ τῆς ἐλλείψεως τοῦ κηρύγματος παρ' ἡμῖν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ).

Β ε ρ ο λ ι ν ο ν.—6 Ιουνίου.—Ἡ «Ἐθνικὴ Εφημερίς» καταδεικνύουσα τὴν ἐντελεῖ ἦταν τῆς φιλελευθέρου μερίδος, συμπεραίνει, ὅτι αἱ ἐλπίδες περὶ ἀποδοχῆς τοῦ στρατιωτικοῦ νο-μοσχεδίου οὐσιωδῶς ἡδυνήθησαν.

Α ὁ τ ὅ ο ι.—αὐθημερόν.—Παρὰ τὰς προηγουμένας ἐκλογικὰς ἐκθέ-σεις μέχρι τῆς ἐδῶδε ὥρας τῆς πρωῒας οὐδὲν μέρος τῆς μερίδος τοῦ Ρίχτερ ἐξελέγη ἀλλὰ μόνον 5 μέ-λη. Ἡ μερίς τοῦ λαοῦ τῆς Γερμα-νίας ἢ ἐπονομασθεῖσα φιλελεύθερος τοῦ λαοῦ μερίς ἀπόλλυσιν ὀριστι-κῶς 23 ἑδρὰς.

Α ὁ τ ὅ ο ι.—ἑσπέρας.—Μέχρι τῆς ἑσπέρας ἐγνώσθησαν 376 ἐκλογαί. Συντηρητικοὶ τῆς γεωργικῆς ἐνώσε-ως 9, τῆς μερίδος τῆς Αὐτοκρατο-ρίας 18, φιλελεύθεροι ἐθνικοὶ 78, τοῦ κέντρου 25, κοινωνιστῆς 3, οὐδεὶς ἐκ τῆς φιλελευθέρου τοῦ λαοῦ μερίδος, 13 πολωνοί, 2 ἀντισημιτικοὶ Ἰανοί, 6 Ἀλσατιανοί, 4 ἐκ τῆς νοτίου μερί-δος τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ, ἄνευ κόμ-ματος 179.

Α ὁ θ ν α ι.—αὐθημερόν.—Τὸ Συνδικάτον τὸ σχηματισθὲν ὑπὸ τοῦ Χάμβρο Ὑῖος, τῆς Ἐθνικῆς Τραπε-ζῆς, τῆς Ἰωνικῆς, τῆς Κωνσταντι-νουπόλεως, ἐπιφορτισθὲν τὴν προεξ-όφλησιν τῶν τίτλων τοῦ νέου ἑλλη-νητικοῦ δανείου μέχρι 222 χιλ. λι-ρῶν ἀγγλικῶν, πρὸς 65 ο), χθὲς ἔ-στειλε 2830000 δραχ. πρὸς κάλυ-ψιν τοῦ τοκομεριδίου τοῦ Ιουνίου. Ἐκρηγῆς χθὲς εἰς Σκαρραμαγκὰ πλη-σίον τοῦ Δαρφίου, τεσσάρων ἀποθη-κῶν πυρίτιδος, 16 ἐφρονέθησαν, ὧν δύο ἀξιωματικοί, πλείστοι ἐπληγώ-θησαν, ἀλλὰ μόνον 4 πτώματα ἀ-νευρέθησαν, τῶν λοιπῶν διαμελισθέν-των. Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 4 ἑκατομύρια.

Π α ρ ῖ σ ι ο ι.—7 Ιουνίου.—Τὸ πρωῒον δελτίον τῆς ὑγείας τοῦ Καρ-γῶ δεῖκνυει ἐπαισθητὴν βελτίωσιν, θὰ ἐξέλθῃ σήμερον.

Β ο ὁ α π ῆ σ τ η.—Συνάθροισις ἐξ 6000 περίπου ἐξεφράσθη ὑπὲρ τοῦ πολιτικοῦ, τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἐκ-κλησίας ἀπὸ τῆς πολιτείας, ἐξεφρά-σθη ἐπίσης ὑπὲρ τῆς καθολικῆς ψη-φοφορίας, θρομβώδεις σκηναὶ ἐπι-κολούθησαν ὅτε ῥήτωρ τις ἀπήγγει-λε σφοδρὸν λόγον ἐναντίον τῆς ισχύ-ος καὶ τοῦ κεφαλαίου.

Μ ο ν π ε λ λ ι ῆ.—αὐθημερόν.—Τρεῖς ἐκ χολέρας θάνατοι χθὲς ἐν τῇ νοσοκομείῳ Luthulain. Θερμότης

Β ρ ῆ σ λ α ο υ.—αὐθημερόν.—Χθὲς ἐγένετο συγκέντρωσις ἀτόμων, θε-λησάντων νὰ διαρπάσωσι παντοπω-λείον τι, ἢ ἀστυνομία ἐπενέβη, ἐπε-τέθησαν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀρ-γάνων διὰ λίθων, ἀπήντησαν διὰ πε-

κεῖτο ἐν τῇ μέσῃ τοῦ δάσους. Οἱ κλά-δοι τῶν δένδων συνωστίζοντο τόσῳ πλησίον περὶ τὸ κομψὸν οἰκοδόμημα, ὥστε σχεδὸν ἐφθάνον μέχρι τοῦ παι-δικοῦ κοιτῶνος τῆς Μαρίας.

Ο δασάρχης, ἀνὴρ σοβαρὸς, καὶ εὐ-κόλως ὀργιζόμενος μὲ κόμην ἤδη σφο-δρα πολὺν καὶ μὲ γενειάδα πλήρη ἱ-στατοῦν τῇ ἑξῶ θυρᾷ, ὅτε ἡ ἄμαζα μὲ τὴν σύζυγόν του καὶ μὲ τὸ νέον μέλος τῆς οικογενείας του ἔστη πρὸ αὐτῆς.

Ἡ σύζυγός του, ἥτις τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ὀδιστορίας τῆς τὸ εἶχε δι-έλθῃ κατὰ τὴν συνήθειάν της ὅτε μὲν ἀναπηδώσα, ὅτε δε καθήμενη, ὅτε δε περιεργαζομένη τὰ πέριξ, μὲ ὄλον τὸν ὄγκον τῆς ἐπήδησε κάτω ὡς σφαῖρα ἐ-λαστικῇ.

(Ἀκολούθει).

ριστρόφων. Συνελήφθησαν 23 άτομα. Ο στρατός διέλυσε τον όχλον.

Βερολίνο γ, 7. — 396 απο-
τελέσματα εξέλεγαν 213 μεταξύ
των οποίων 50 συντηρητικοί 9 του
κόμματος της αυτοκρατορίας 81 του
κέντρου 24 σοσιαλισταί και άλλοι
49.—Μένουν 183 εν ίσοψηφία εις
ήν έλαβον μέρος 59 συντηρητικοί
9 της γεωργικής ένωσης 10 του
κόμματος της αυτοκρατορίας 13 έ-
θνικοί φιλέλευθεροι 32 του κέντρου,
84 σοσιαλισταί 14 της έθνικής έ-
νώσεως 37 του φιλελευθέρου κόμ-
ματος του λαού 11 Πολωνοί 16 αν-
τισημίται 9 γουέλφοι 1 άλσατιανός
10 του λαϊκού κόμματος της νοτίου
γερμανίας και 1 αγριμαίος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περί οικοδομής έθνικων σχολείων

ΚΕΦ. Α'

Γενικαί διατάξεις

Αρθρ. 1-ον. Έκάστη κοινότης, έκαστον νομαρ-
χιακόν συμβούλιον, υποχρεούνται να προβλέ-
ψαι κατ' έτος εν τῇ προϋπολογισμῇ αὐτῶν, τὰ
ἀναγκαῖα ποσά πρὸς οἰκοδομὴν ἢ διατήρησιν
σχολείων συμφώνως τῇ 4 ἀρθρῷ τοῦ περὶ ἰθα-
κῆς παιδείας νόμου.

Αρθρ. 2-ον. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας χορη-
γεῖ βοηθήματα πρὸς οἰκοδομὴν ἢ ἐπιδιορθώσιν
σχολείων, λαμβάνον ἐπ' ὅσῃ τὰς ἀποράσεις
τῶν νομαρχιακῶν σχολικῶν συμβουλίων, κατὰ
τὸ 55 ἀρθρ. τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Αρθρ. 3-ον. Ἐὰν Κοινότης τις ἀρνηθῇ νὰ οἰκο-
δομήσῃ ἢ ἐπιδιορθώσῃ τὸ σχολικόν οἰκοδόμημα
ἢ σχολικὴ ἐπιτροπὴ τῇ συγκαταθέσῃ τοῦ ὑπουρ-
γείου πρῶτον τοῦτο διὰ 2) ὁμὸν τῆς κοινότητος
ἐκείνης τῆς δαπάνης λαμβανομένης ἐκ τοῦ ἐτη-
σίου ἰσολογισμοῦ, κατὰ τὸ ἀρθρ. 56 τοῦ αὐτοῦ
νόμου.

Αρθρ. 4-ον. Τὸ σχολεῖον χρησμεύει μόνον διὰ
παραδόσεις μαθητῶν οὐδαμῶς ἄλλως πως χρη-
σιμοποιούμενον, ἢ δι' ἄλλον σκοπὸν ἐνοικιαζό-
μενον, κατὰ τὸ 53 ἀρ. τοῦ αὐτοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛ. Β'

Ἐκλογή τοποθεσίας πρὸς οἰκοδομὴν
σχολείου

Αρθρ. 5-ον. Τόπος πρὸς οἰκοδομὴν σχολείου
ἐκλέγεται.

α) Παρὰ τῆς ἐφορείας τοῦ σχολείου, ἢ τοῦ
νομαρχιακοῦ συμβουλίου, μετὰ τοῦ ἱατροῦ τῆς
πόλεως ἢ περιφερείας, τοῦ Γεωμέτρου ἢ ἀρχι-
τέκτονος εἰάν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, λαμβανομένης
ἐπ' ὅσῃ καὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπόπου.

β) Ἐν περιπτώσει κατ' ἣν ἡ κοινότης ἀρνη-
θῇ νὰ ἐκλέξῃ τόπον πρὸς οἰκοδομὴν, τοῦτο γί-
νεται ὑπὸ τῆς τακτικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ ἱα-
τροῦ τῆς πόλεως ἢ περιφερείας τοῦ Γεωμέτρου,
ἢ ἀρχιτέκτονος ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, τῇ προη-
γουμένῃ ἐγκρίσει τοῦ ἐπόπου τῶν σχολῶν.

Αρθρ. 6-ον. Πρὸς οἰκοδομὴν σχολείου ἐκ-
λεγομένη τοποθεσία δέον νὰ ἦ δεκάκις μεγα-

λειτέρα τοῦ πρὸς οἰκοδομὴν χώρου. Νὰ ἦ ὅσα
τὸ δυνατόν ἀποκέντρος νὰ περιβάλλεται παντα-
χόθεν ἀπὸ ὁδοῦ καὶ νὰ περιεσθῇ κανονικῇ
ὁλῇ.

Σημείωσις.—Εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις εἰς
πόλεις, καὶ ἰδίᾳ εἰς ὀρινὰ μέρη, ὅπου ἐπιτύποι
λόγοι δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνω
ἄρθρου, ἢ ἐπιμένοντα τοῦ ἐκλεξιμοῦ χώρου δέ-
νεται νὰ ἦ καὶ μικροτέρα, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀ-
παιτεῖται προηγουμένως ἡ ἔγκρισις τοῦ ὑπουρ-
γείου τῆς παιδείας.

Αρθρ. 7-ον. Πρὸς ἐκλογὴν τοποθεσίας ὀφείλει
νὰ ἦ στερεὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν σταθερῶν βίσεων
τοῦ οἰκοδομήματος, ξηρὰ καὶ λίαν εὐάερος, νὰ
προφυλάσσεται ἀπὸ ἀνέμων καὶ πλημυρῶν,
νὰ ἦ διαβατὴ, καὶ ἐφοδιασμένη διὰ ποσίου ὕ-
δατος.

Αρθρ. 8-ον. Τὸ σχολικόν οἰκοδόμημα δέον
συμφώνως τῇ 49 ἀρθρῷ τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως
νόμου, ν' ἀπέχῃ 50 τοὐλάχιστον μέτρα διαφό-
ρων καταστημάτων ἅτινα ἡδύναντο νὰ ἐπιρρεά-
σωσιν ἐπὶ τῆς ἰθικῆς τῶν μαθητῶν ἢ τῆς ὑγείας
αὐτῶν, ὡς π.χ. νεκροταφείων, ληνῶν, ἀκαθα-
ρίων, οἰνοπωλείων, καφετειῶν, ξενοδοχείων, νο-
σοκομείων, δημοσίων καταστημάτων καὶ ἐργο-
στασίων ἅτινα μολύνουσι τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἐν
γένει ἐκ πάντων τῶν μερῶν καὶ οἰκοδομῶν ἅτι-
να ἡδύναντο ν' ἀποσπῶσι τὴν προσοχὴν τῶν
μαθητῶν ἐκ τῶν παραδόσεων, ὡς ἐκκλησιῶν, ὁ-
δῶν μὲ πολλὸν θόρυβον, πεζοδρομίων, καὶ ἄλ-
λων τοιούτων.

Αρθρ. 9-ον. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέρους
καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀναγκαίου πρωτοκόλλου,
ἐν ᾧ δέον νὰ ἦ καταφανὲς ὅτι τὸ ριθὲν μέρος
ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀρθρῶν
6, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καταρτί-
ζεται τὸ σχέδιον ἐν ᾧ σημειῶνται τὰ 4 σημεῖα
τοῦ ὀρίζοντος, ἀναμάλων δὲ τοποθεσιῶν σημει-
οῦνται καὶ τὰ διάφορα ἐνῶματα, τὰ περίεξ ἐν-
ρισκόμενα οἰκοδομήματα, αἱ αὐλαί, κατὰ ποίαν
διεθῶσιν εὐρίσκεται τὸ κέντρον τῆς πόλεως ἢ
χωρίου, πόθεν εἰσαχθῆσεται τὸ πρὸς πόσιν ὕδωρ,
εἰ δὲ λεπτομερῇ σημειώσιν ὅλων τῶν οἰκοδο-
μῶν καὶ δένδρων, ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, ἐν αὐ-
τῇ τῇ πρὸς οἰκοδομὴν χώρῃ.

ΚΕΦ. Γ'

Σχέδιον Σχολείου

Αρθρ. 10-ον. Τὰ σχέδια πρὸς οἰκοδομὴν σχο-
λείων ἐπεξεργάζονται ἢ ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ
ὑπουργείου, ἢ παρὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος. Ἐν τοι-
αύτῃ ὁμως περιπτώσει ἀποστέλλονται παρὰ τοῦ
δημαρχείου διὰ τοῦ ἐπόπου τῶν σχολῶν εἰς τὸ
ὑπουργεῖον πρὸς ἐπικύρωσιν.

Αρθρ. 11-ον. Πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ σχεδίου,
ἀνάγκη τὸ δημαρχεῖον ἢ ἡ τακτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ
δῶσιν ὅλας τὰς διασαφηνίσεις, ἀναγεγραμμένας
ἐν τῇ ἐπ' ἀριθ. 1 πινικῇ, ἐπισυννημμένῃ τῇ παρόντι
κανονισμῷ.

Αρθρ. 12-ον. Αἱ οἰκοδομαὶ τῶν σχολῶν δέον
νὰ ᾧσι λίθιναι, δυνατόν ὁμως εἰς ἐκτάκτους πε-
ριστάσεις ὅπου ἡ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ νὰ κτιζῶνται
καὶ διὰ ξύλων ἢ ἄλλης ὁλης, ἐν πάσῃ ὁμως πε-
ριπτώσει εἶναι ἐπάνανγκες ἢ προηγουμένη ἐγκρι-
σις τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας.

Αρθρ. 13-ον. Ἐκ τῇ καταρτισμῇ τῶν σχολι-
κῶν σχεδίων πάντοτε δέον νὰ λαμβάνεται ἐπ'
ὅσῃ τὸ δυνατόν τῆς ἐν αὐτῷ μέλλοντι μεγεθύν-
σεως αὐτῶν.

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΡΟ

ΜΕΤΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

AVANT

APRÈS

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

ΤΟΥ

ΑΙΩΝΟΣ

ΖΩΟΓΟΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΥ

Elixir Godineau,

ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΥ

ἄνευ οὐδενὸς κινδύνου ἐναντίον τῆς ἀδυναμίας—Ζητήσατε εἰς τὴν διεύ-
θυνσιν τοῦ Elixir Godineau, 7, rue S-t Lazare, Paris, τὴν ἐπεξη-
γηματικὴν σημείωσιν ἀποστελλομένην ἄνευ ἐξόδων καὶ ἐλευθέρων τα-
χυδρομικῶν τελῶν.

Η ΦΙΑΛΗ 20 ΦΡΑΓΚΑ. 3 ΦΙΑΛΑΙ ΦΡ.50

Εὐρίσκεται εἰς πώλησιν παρὰ τῷ Κ-φ ΜΑΤΘΑΙΩ ΚΑΙΣΙΑΝ ἐν
Σοφίᾳ καὶ παρ' ὅλας τῆς φαρμακείας.

52—1

(3) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (3)

ΜΕΤΑΞΥ

ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΕΠΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΟΥΣ ΤΙΝΟΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ

(Theo Seelmann)

(Συνέχεια)

Ἐν τῇ περιγραφομένῃ περιπτώσει ὁ
Τόγι ἐκοιμήθη εἰς μικρὰν λιθίνην οἰκί-
αν, εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ὁποίας κατεσκευ-
άσθη τάφος τις καὶ περιτειχίσθη, ὅστις
μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Ἰνδοῦ ἐκα-
λύφθη μὲ δύο βαρεῖας λιθίνας πλάκας.
Ἐπειτα ἡ θύρα τῆς λιθίνης οἰκίας ἐφρά-
γη τειχιδεῖσα καὶ ἐρριλάττετο ὑπὸ φρυ-
ρᾶς. Ὅτε δὲ τέσσαρας ἑβδομάδας βρα-
δύτερον ἤνοιξαν τὸν τάφον, εὗρον τὸν

Τόγι ἀκριβῶς εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ὅ-
πως καὶ τὸν εἶχον θέσῃ ἐντός. Τὸ σώ-
μα εἶχε καταπέση, τὰ γόνατα ἦσαν συν-
τεθλιμμένα πρὸς τὸν πῶγωνα, καὶ οἱ
ὀδόντες τόσοι στερεῶς πρὸς ἀλλήλους
πεπεσμένοι, ὥστε μόνον διὰ τῆς βίας
ἡδυνάτο τις ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα. Καὶ
ἐνταῦθα συνῆλθεν ὁ Τόγι κατ' ἀρχὰς
βραδέως, ἀλλὰ ταχέως ἀνέλαβε πάλιν
τόσον, ὥστε προσηνέχθη διὰ νέαν δο-
κιμασίαν ἀμέσως ἐπὶ ἑν ἔτος.

Περὶ τοῦ ἀνω μνημονευθέντος Τόγι
διεβεβαίου ὁ ὑπουργὸς Ραδσά Δσιάν
Σιγγ, ὅτι τὸν εἶχε ποτε κρατήσῃ ἐν
Δσεμοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τέσσαρας μῆνας
ἐν τῇ ὑπογείῳ εἰρική. Ἰνα δὲ βεβαιωθῇ
περὶ τῆς μέσης καταστάσεώς του μετα-
ξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, διέταξε νὰ ζυ-
ραφίσωσι καλῶς τὸν πῶγωνα του, καὶ
ἀκριβῶς εὐρέθη οὗτος ἀγένειος κατὰ
τὴν ἐκταφὴν του. Ἄλλοι ἐνταφιασμοὶ
ἔλαβον χώραν ἐν Δσεσρότα, ἐν Ἀμφι-
θιρ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ Ἀγγλῶν ἐν Ἰν-
δοιστάν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει

ὑπῆρχε μικρὰ τις μόνον διαφορὰ, καθ'
ὅσον ὡς ἀνακοινῶ ἡ ἱατρικὴ ἐφημερίς
τῆς Καλκούτης τῇ 1835 ὁ Τόγι προε-
τίμησε νὰ κρεμασθῇ τὸ κιβώτιον, ἐντός
τοῦ ὁποίου εἰσῆλθεν, εἰς τὸν ἐλευθέρον
ἀέρα, ἀντὶ νὰ ταφῇ, καθ' ὅσον ἐφοβεῖ-
το μήπως καταφαγῶθῃ ὑπὸ τῶν λει-
κῶν μυρμηκῶν,

Τὸ νὰ παραδεχθῇ τις, ὅτι ἴσως με-
ταξὺ τοῦ Τόγι καὶ τῶν φρουρῶν ὑπῆρ-
ξε συνεννόησις τις, ἥτις καθίστα εἰς τὸν
ταφέντα δυνατόν, κατὰ τινὰ τρόπον
νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θήκην καὶ κατὰ
τὴν προθεσίαν τῆς ἐκταφῆς ἀπαρτή-
ρητος πάλιν νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν, ἀπο-
δείκνυται διὰ τὸν ἑνα ἐνταφιασμὸν
τοῦλάχιστον ἀβάσιμον, καθ' ὅσον ὡς
φρουρὰ εἶχον τετὴ μωαμεθανοὶ στρ-
τιῶται. Εἰς τοὺτους ἔπρεπεν ἐν πάσῃ
περιπτώσει νὰ εἶναι ἐπιθυμητόν, ἂν ἦ-
το δυνατόν ν' ἀποδειχθῇ ὁ ἐτερόδοξος
Τόγι ἐνοχος δόλου. Ἀλλὰ καὶ ἂν πα-
ραδεχθᾶμεν ὅτι ἡ δωροδοκία ἤβelen
ὑπερνικήσει τὸ θρησκευτικὸν μῖσος τῶν

φανατικῶν μωαμεθανῶν, πάλιν ἀπάτη
τις θὰ ἦτο ἀδύνατος, διότι οἱ τάφοι ἡ-
νοίγησαν ἐπανειλημμένως πρὸς ἐξέλεγ-
ξιν καὶ πάντοτε εὐρέθη ἐντός ὁ Τόγι
καὶ μάλιστα εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, εἰς
ἣν καὶ εἶχε ταφῇ.

Οἱ Τόγοι ἔχουσι μίαν ὅλως ὀρισμέ-
νην μέθοδον, κατ' ἣν προπαροσκευά-
ζονται διὰ τὴν ἐπιχείρησιν των, καὶ ἐν
πρώτοις ἀνάγκη μίας χρονιωτέρας ἀ-
σκήσεως, πρὶν ἢ γείνωσιν οὕτω κύριοι
τῶν σωμάτων των. Καὶ χειρουργικὰς
ἐγχειρήσεις ὑφίστανται, κατ' ὅσον δια-
τέμνεται τὸ ὑπὸ τὴν γλῶσσαν ταινίδιον
καὶ λύεται. Δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου καθί-
στανται ἱκανοὶ οὐ μόνον νὰ προβάλλ-
ωσι πολὺ πρὸς τὰ ἔξω τὴν γλῶσσαν
ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ἀποσύρωσι πρὸς τὰ
ὀπίσω τόσοι πολὺ κατὰ τὸν ἐνταφια-
σμὸν των, ὥστε νὰ κλείωσι δι' αὐτῆς
τὰ στόμα τῆς κοιλότητος τῆς ρινὸς ἐν
τῇ φάρυγγι.

(ἀκολουθεῖ)